

SEPTEMBER 2014

MILVI SEPING - 85

18. IX 1929

(luuletaja, proosakirjanik)

Milvi Seping sündis Viljandimaal Põltsamaa vallas Paduvere külas talupidaja perekonnas. Ta õppis Paduvere ja Vitsjärve Algkoolis. Lõpetanud õpingud üldhariduslikus koolis, asus õppima Tartu Tööstuskooli nr. 12. Töötanud on M. Seping aastail 1948 – 1971 montaažilukksepana Tartu Kontrollaparatuuri Tehases, hiljem aiandis ja põllunduses.

Muld ja metall

*Mul tehas aastatega saanud kalliks
ja kümnes toonis helkivat metalli
mu käed on juba ammu mõistma harjund.*

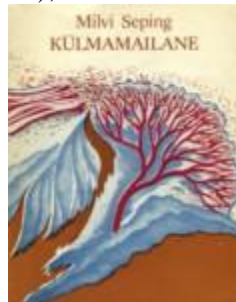
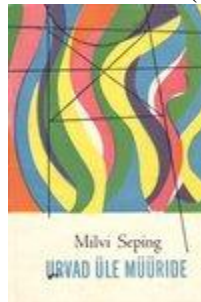
*Kuid kutsub mind ka kauge põllurada,
kus lainetava rukkimere taga
näen kuusikute hambulisi harju.*

*Kui kevaditi mullalõhna tajun,
siis igatsus, mis talvel unne vajus,
taas õide lööb aprilli soojas tuules.*

*Ma oleksin ehk lõhestatud kaheks,
kui poleks mulla ja metalli vahel
mu hinges helisevat silda luulest. (1959) /Luulekogu "Heliseval sillal", 1961/*

Õpingute ja töö kõrval pühendas ta rohkesti aega kirjandusele. Selle tulemusena hakkas perioodikas alates 1951. aastast ilmuma tema luuletusi. Kirjanike Liidu liige on Seping 1975. aastast.

Luulekogud: Heliseval sillal (1961), Ürvad üle müüride (1974), Külmamailane (1981)

Lühiproosakogu: Värvilised linnud (1985)

Milvi Sepingu luuleväljendus on lihtne ja otsekohene. Tema lüüriline kangeline armastab oma tehasetööd, kuid maalapsena on loodus talle asendamatult lähedane. Milvi Sepingu teiseks teemaringiks ongi loodus ja armastus. Looduse ilust tuntakse rõõmu, loodust imetletakse.

Saaremaale

*Need laulud Saaremaale laulma pean, -
nad helisevad hinges, tema loodud.
Ta merekohinast on saanud read
ja osa neist on kajakate toodud.*

*Mul kदारikust mõned värsid jäid
ja männid salmi kohiseda jõudsid.
Ning kiviaiad sammaldunud päi
siin endilegi veidi ruumi nõudsid.*

*Ja ometi - kõik see vist vähe loeks
ja nagu päikseta mu laulud oleks,
kui Sina, mere hallisilmne poeg,
seal sõbrana mu kõrval seisnud poleks. (1959) /Luulekogu "Heliseval sillal", 1961/*

.....

Autori hilisemas loomingus asenduvad tehasemotiivid maa-ainestikuga. Kolhoosiküla inimeste tööd ja mõtteviisi peegeldab 17 luuletusest koosnev tsükkel „Kivikorjaja laulud“, mis pälvis 1977. aasta poeemivõistlusel kolmanda auhinna ja ilmus koguteoses „Poeemipõimik“. Ta on avaldanud perioodikas publitsistikat, autor suhtub austusega põllumehesse ning juhib satiirilisel tähelepanu mitmetele ebakõladele külas, mis kaasnevad muutunud elulaadiga.

„Luuletaja Seping on olnud eelkõige lüürik – kirkastumiseni tõusvate tundeseisundite kujutaja, intiimsetes suhetes inimeste ja eesti loodusega Luuletaja on ta olnud üksnes oma loomingu kaudu. Ei märkigi luuletamisest seepärast, et ollakse luuletaja. Kirjutamine, ka avalik kirjutamine on talle ikka olnud üksnes elu, elamine, oma elutunde avaldamine.“
/Tonts, Ü. Üks helin heliseb läbi .- Eesti Päevaleht, 1999, 18. september/